

своєю природою, не може розглядатися як доходи підприємства та його власників.

Література

1. Сухарева Л. Проблеми адаптації і передумови організації контролінгу у вітчизняній теорії та практиці / Л. Сухарева, С. Петрова // Бухгалтерський облік і аудит. – 2009. – № 8. – С. 32-35.
2. Терещенко О.О. Антикризове фінансове управління на підприємстві: монографія / О.О. Терещенко. – К.: КНЕУ, 2003. – 268 с.
3. Терещенко О.О. Антикризовий фінансовий менеджмент – вимога “нової економіки” / О.О. Терещенко // Ринок цінних паперів України. – 2009. – № 9-10. – С. 25-32.
4. Штангрет А. Антикризове управління як засіб попередження банкрутства / А. Штангрет // Регіональна економіка. – 2014. – № 2. – С. 41-46.

Онiпко Т. В., ст. гр. ФМО-41
Стефанiв I. Ф., к.е.н., доцент

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Проблема оцінки ефективності виробництва посідає важливе місце в системі аналізу діяльності підприємства. Вона займає ключове положення в економічній теорії та практиці.

Для формування загального висновку про ефективність виробничої діяльності підприємства доцільно використовувати комплексну систему показників. Саме тому в західній економічній науці ефективність виробничої діяльності розглядають як складне і багатоаспектне поняття [2].

Одним із наслідків діяльності підприємств є банкрутство. Це явище на даний час є дуже поширеним в Україні. Нестабільність економічного і політичного середовища в країні, недосконалість правового та податкового законодавства призвели до збільшення кількості неплатоспроможних підприємств, які прямують до банкрутства, що призводить у більшості випадків до ліквідації таких підприємств. Проблеми банкрутства підприємств є особливо актуальними в умовах фінансової нестабільності.

Дослідження питання банкрутства підприємств здійснили у своїх працях багато науковців: І. Бланк, В. Грачова, І. Омелянович, Н. Протопопова, О. Терещенко та інші.

Відповідно до Закону України “Про банкрутство”, під банкрутством розуміється пов’язана з нестачею активів у ліквідній формі неспроможність юридичної особи – суб’єкта підприємницької діяльності задовольнити в установленій строк пред’явлені до нього з боку кредиторів вимоги та виконати зобов’язання перед бюджетом [1].

Аналіз статистичних даних свідчить про збільшення кількості підприємств, щодо яких порушено справу про банкрутство в Україні, та які підлягають ліквідації.

Підприємства України, за винятком малих підприємств та бюджетних установ, у 2015 року отримали 168,026 млрд. грн. збитку до оподаткування. За інформацією Держкомстату, дані наводяться без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та Севастополя [4].

Уникнення банкрутства підприємств та своєчасність виявлення загроз фінансовій безпеці можливе за допомогою постійного моніторингу за діяльністю. Здійснення моніторингу передбачає проведення поточної діагностики стану підприємства та встановлення загроз і пріоритетів подальшого розвитку.

Отже, наявність значної кількості невирішених проблем щодо банкрутства підприємств в Україні є причиною її низького рейтингу щодо ведення бізнесу в світі і, як наслідок, недостатньої інвестиційної привабливості українських підприємств.

Що стосується заходів для швидкої та ефективної протидії банкрутству, то найбільш важливими є:

- удосконалення законодавчої бази про банкрутство;
- розширення державного впливу при вирішенні проблем неплатежів з використанням механізмів банкрутства;
- формування гнучкої системи соціального страхування на випадок банкрутства, включаючи обов'язкове і добровільне страхування працівників[3].

Література

1. Кривов'язюк І.В. Антикризове управління підприємством: навч. посіб. для студентів ВНЗ. – К.: Кондор, 2013. – 366 с.
2. Льодіна О. Процесуальні диверсії у справах про банкрутство / О. Льодіна // Юридичний журнал. – 2015. – № 2.
3. Мігорян М. Феномен банкрутства підприємств в Україні / М. Мігорян // Економіка підприємств. – 2015. – № 7.
4. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.